

Bijbelstudie 3 mei 2022 – Daniel Tomasi

Waarom is de opstanding van Jezus Christus zo belangrijk?

Hebreeën 6: 1-2

"Laten wij daarom het eerste onderwijs met betrekking tot Christus laten rusten, en doorgaan tot de volmaaktheid, zonder opnieuw het fundament te leggen van bekering van dode werken en van geloof in God, van de leer van de dopen, van de handoplegging, van de opstanding van de doden en van het eeuwig oordeel."

Het lijkt bijna ongelooflijk dat sommige christelijke kerken de opstanding van Jezus Christus zien als een daad die Hem alleen betreft, in plaats van een gebeurtenis met gevolgen die relevant zijn voor hun eigen leven.

In deze studie zullen we zien hoe essentieel en hoe heerlijk het feit van de opstanding van onze Heer is.

1. Het belang van de opstanding van Christus

A) Het is een van de twee belangrijkste leerstellingen van het evangelie.

1 Korinthe 15:1: "Verder maak ik u bekend, broeders, het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, dat u ook aangenomen hebt, waarin u ook staat,

3. Want ik heb u ten eerste overgeleverd wat ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, overeenkomstig de Schriften, 4. en dat Hij begraven is, en dat Hij opgewekt is op de derde dag, overeenkomstig de Schriften," (1 Korinthe 15:1, 3-4).

Het is onmogelijk en nutteloos om te proberen te bepalen wat het belangrijkste is: Zijn dood of Zijn opstanding, want de een zonder de ander had nooit voldoende kunnen zijn voor de zaligheid van de mens. Als Christus in het graf was gebleven, zou Zijn dood niet meer zijn geweest dan die van een martelaar voor het christelijk geloof.

Hij had ons niets beters kunnen geven dan een filosofie. Maar zonder het plaatsvervangende offer van Zijn dood, Zijn opstanding zou er geen reddende kracht zijn.

Het was Zijn opstanding die aantoonde dat Hij de Zoon van God was: "ten aanzien van Zijn Zoon, Die wat het vlees betreft geboren is uit het geslacht van David. Wat de Geest van heiliging betreft, is met kracht bewezen dat Hij de Zoon van God is, door Zijn opstanding uit de doden, namelijk Jezus Christus, onze Heere." (Romeinen. 1:3-4).

Zijn opstanding bewijst dat Zijn dood van voldoende waarde was voor God om al onze zonden te bedekken, want Zijn offer was het offer van de Zoon van God.

B) Het was de eerste steen waarop de kerk werd gebouwd.

In de beroemde passage uit 1 Korintiërs 15:13-19 staat "een van de krachtigste negatieve veronderstellingen die gemaakt kunnen worden in verband met het christelijk geloof." Paulus somt vijf negatieve feiten op over de opstanding die, als ze waar waren, het evangelie van al zijn kracht en zegen zou ontdoen.

(1) Onze prediking is ijdel, "En als Christus niet is opgewekt, dan is onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook uw geloof. (vs. 14). Zonder de opstanding, wordt ons evangelie beroofd van zijn toon van vreugde en wordt veranderd in een begrafenis treurzang. Het zou een evangelie van de dood worden, slechts een biografie van een man die een buitengewoon leven leidde, een gewone, maar smadelijke dood stierf – "zelfs de dood van het kruis" (Filemon 2:8). Ons evangelie zou geen macht hebben. Tenzij Jezus een overwinning behaalde op Golgotha, zoals blijkt uit Zijn opstanding uit de dood, de hel en het graf, dan zijn we nog steeds slachtoffers. Het nam de overwinning van het open graf en de kracht van de verrezen Heer om het evangelie effectief te maken.

(2) Geloof is ijdel - "en uw geloof is zonder inhoud." (v. 14). Alles wat je door het geloof als vrijelijk hebt aanvaard als geschenk van God door Jezus Christus – goddelijk zoonschap, eeuwig leven, rechtvaardiging, heiliging, verheerlijking en een thuis in de hemel – je hebt helemaal niets ontvangen als Christus niet is opgestaan. Paulus herhaalt de hetzelfde in vers 17.

(3) De apostelen zijn valse getuigen - "En dan blijken wij ook valse getuigen van God te zijn. Wij hebben namelijk van God getuigd dat Hij Christus heeft opgewekt, terwijl Hij Die niet heeft opgewekt als inderdaad de doden niet opgewekt worden." (vs. 15).

Een essentiële kwalificatie van het apostelschap was om een getuige te zijn van de opstanding van Christus: Handelingen 1:21-22: "Het is dus nodig dat een van de mannen die met ons omgegaan zijn gedurende heel de tijd dat de Heere Jezus onder ons in- en uitging, te beginnen met de doop van Johannes tot op de dag waarop Hij van ons opgenomen werd, met ons getuige wordt van Zijn opstanding: "

De voorwaarde voor het opvolgen van Judas was om getuige te zijn van de opstanding van Christus. Als Christus niet is verrezen deze mannen waren valse getuigen.

4) Gelovigen zijn nog in hun zonden - "En als Christus niet is opgestaan, bent u nog steeds in uw zonden!" (vs. 17).

Handelingen 4:12: "En de zaligheid is in geen ander, want er is onder de hemel geen andere Naam onder de mensen gegeven waardoor wij zalig moeten worden."

Mattheüs 1:21: "en zij zal een Zoon baren, en u zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden."

(5) Zij die gestorven zijn, zijn verloren — "Dan zijn ook zij die in Christus ontslapen zijn, verloren. Als wij alleen voor dit leven op Christus onze hoop gevestigd hebben, zijn wij de meest beklagenswaardige van alle mensen (vv. 18-19).

Het is beter om verdriet te hebben als degenen die geen hoop hebben dan om te treuren als degenen die een valse hoop hebben.

Paulus verklaart triomfantelijk: "Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden en is de Eersteling geworden van hen die ontslapen zijn." (1 Korinte 15:20).

2. Aard en wijze van Christus' opstanding

A) Zijn opstanding was door het werk van de hele Drie-eenheid.

(1) Door God de Vader - "en wat de allesovertreffende grootheid van Zijn kracht is aan ons die geloven, overeenkomstig de werking van de sterkte van Zijn macht, die Hij gewerkt heeft in Christus, toen Hij Hem uit de doden opwekte en aan Zijn rechterhand zette in de hemelse gewesten, (Efeze 1:19-20).

"God heeft Hem echter doen opstaan door de weëen van de dood te ontbinden, omdat het niet mogelijk was dat Hij daardoor vastgehouden zou worden." (Handelingen 2:24).

"Deze heeft God opgewekt op de derde dag en Hij heeft gegeven dat Hij zou verschijnen," (Handelingen 10:40).

"Maar God wekte Hem op uit de dood." (Handelingen 13:30). (Zie Rom. 10:9; Kol. 2:12; Rom 6:4.).

(2) Op eigen kracht - "Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen. Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen". (Johannes 10:17-18).

(3) Door de kracht van de Heilige Geest - "Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij, Die rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen. Hij is wel ter dood gebracht in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest, (1 Petrus. 3:18).
"En als de Geest van Hem Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zal Hij Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door Zijn Geest, Die in u woont." (Romeinen 8:11).

B) Het was een werkelijke opstanding

Jezus is werkelijk (echt) gestorven. Het gevolg van zes uur lang aan een kruis hangen, brengt een menselijk lichaam in zo'n fysieke conditie dat het niet in slechts drie dagen hersteld had kunnen worden. Enkele bewijzen van Zijn werkelijke dood:

(1) De soldaten zagen dat Hij dood was - "maar toen zij bij Jezus kwamen en zagen dat Hij al gestorven was, braken zij Zijn benen niet." (Johannes 19:33). Dit waren professionele Romeinse soldaten die gewend waren om kruisigingen uit te voeren en kon niet misleid worden dat hun werk niet af was.

(2) De centurion getuigde van Zijn dood - De centurion die verantwoordelijk was voor de kruisiging bracht zijn persoonlijk verslag aan Pilatus. Hij verzekerde de Romeinse gouverneur dat Jezus inderdaad dood was: "En Pilatus verwonderde zich erover dat Hij al gestorven was; en nadat hij de hoofdman over honderd bij zich geroepen had, vroeg hij hem of Hij allang gestorven was. En toen hij het van de hoofdman over honderd vernomen had, schonk hij Jozef het lichaam" (Markus 15:44-45).

(3) Bloed en water stroomden van Zijn zijde - Om ervoor te zorgen dat Jezus dood was, doorboorde een van de soldaten de zij van Jezus met zijn lans of speer: "Maar een van de soldaten stak met een speer in Zijn zij en meteen kwam er bloed en water uit." (Johannes 19:34).

(4) Jozef van Arimathea geloofde dat Hij dood was - "kwam Jozef van Arimathea, een aanzienlijk raadsheer, die zelf ook het Koninkrijk van God verwachtte, en waagde het om bij Pilatus naar binnen te gaan en om het lichaam van Jezus te vragen." (Markus 15:43).

(5) De vrouwen die aan Zijn kruis hadden gestaan, geloofden dat Hij stierf - Zodra de sabbat voorbij was, kwamen zij met specerijen om het dode lichaam te zalven: "En toen de sabbat voorbijgegaan was, hadden Maria Magdalena, Maria, de moeder van Jakobus, en Salome specerijen gekocht om Hem te gaan zalven." (Markus 16:1).

(6) Jezus zei dat Hij is gestorven - Jezus, die de Waarheid is, verklaarde dat Hij is gestorven "en de Levende, e Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels van het rijk van de dood en van de dood zelf." (Openbaring 1:18).

We hebben dus alle redenen om te geloven dat de opstanding van Christus een echte opstanding is van Een die inderdaad dood was.

C) Het was een lichamelijke opstanding.

Er is overvloedig bewijs dat het lichaam van onze Heer letterlijk weer tot leven is gewekt.

(1) Zijn opstandingslichaam was samengesteld uit vlees en beenderen - Hij was geen fantoom (geestverschijning): "En toen zij over deze dingen spraken, stond Jezus Zelf in hun midden en zei tegen hen: Vrede zij u. En zij werden angstig en zeer bevreesd en dachten dat ze een geest zagen. En Hij zei tegen hen: Waarom bent u in verwarring en waarom komen zulke overwegingen op in uw hart? Zie Mijn handen en Mijn voeten, want Ik ben het Zelf. Raak Mij aan en zie, want een geest heeft geen vlees en beenderen, zoals u ziet dat Ik heb." (Lukas 24:36-39).

(2) Zijn opstandingslichaam kon worden aangeraakt en gevoeld. "Toen zij weggingen om het aan Zijn discipelen bekend te maken, zie, Jezus kwam hun tegemoet en zei: Wees gegroet! Zij gingen naar Hem toe, grepen Zijn voeten en aanbaden Hem."

Met opmerkingen [GW1]: erkel

(Matteus 28:9).

"Daarna zei Hij tegen Thomas: Kom hier met uw vinger en bekijk Mijn handen, en kom hier met uw hand en steek die in Mijn zij; en wees niet ongelovig, maar gelovig." (Johannes 20:27).

(3) Hij at voor hun ogen - "Maar terwijl zij nog steeds niet geloofden in vreugde en zich xverwonderden, zei Hij:ze: "Heb je hier eten?" Dus gaven ze Hem een stuk van een geroosterde vis en wat honingraat.En Hij nam het en at in hun tegenwoordigheid." (Lukas 24:41-43).

(4) De discipelen en Zijn volgelingen herkenden Hem - Het is natuurlijk om te veronderstellen dat zij Hem herkenden door Zijn fysieke trekken. "En hun ogen werden geopend, en zij herkenden Hem, maar Hij verdween uit hun gezicht." (Lukas 24:31).

"Jezus zei tegen haar: Maria! Zij keerde zich om en zei tegen Hem: Rabboeni; dat betekent: Meester. Maria Magdalena ging en berichtte de discipelen dat zij de Heere gezien had en dat Hij dit tegen haar gezegd had." (Johannes 20:16, 18).

"En nadat Hij dit gezegd had, liet Hij hun Zijn handen en Zijn zij zien. De discipelen dan verblijdden zich toen zij de Heere zagen." (Johannes 20:20).

"De discipel dan die Jezus liefhad, zei tegen Petrus: Het is de Heere! Toen Simon Petrus dan hoorde dat het de Heere was, sloeg hij het bovenkleed om, want hij was ongekleeed, en wierp zich in de zee." (Johannes 21:7).

(5) Hij verscheen in hetzelfde lichaam waarin de spijkers waren gedreven en de speer was geduwd - "Toen Hij dit gezegd had, toonde Hij hen Zijn handen en Zijn voeten." (Lukas 24:40 & Johannes 20:20). De Schrift geeft aan dat deze zelfde wonden zichtbaar zullen zijn in Zijn lichaam wanneer Hij terugkomt: "dan zij zullen mij aanschouwen, die zij doorboord hebben" (Zacharia 12:10); "Zacharia 13:6 Als men tegen hem zegt: Wat betekenen deze wonden aan uw handen? Dan zal hij zeggen: Dat ik geslagen ben in het huis van hen die mij liefhebben." (Zacharia 13:6); "Zie, Hij komt met de wolken, en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben. En alle stammen van de aarde zullen rouw over Hem bedrijven" (Openbaring 1:7).

(6) Jezus zelf had Zijn lichamelijke opstanding voorspeld - "Jezus antwoordde en zei tegen hen: "Jezus antwoordde en zei tegen hen: Breek deze tempel af en in drie dagen zal Ik hem laten herrijzen. Maar Hij sprak over de tempel van Zijn lichaam. Toen Hij dan uit de doden was opgewekt, herinnerden Zijn discipelen zich dat Hij dit tegen hen gezegd had en geloofden zij de Schrift en het woord ." (Johannes 2:19, 21-22).

(7) David had door de Geest geprofeteerd dat Zijn lichaam zou worden opgewekt - "Want U zult mijn ziel in het graf niet verlaten, U laat niet toe dat Uw Heilige ontbinding ziet." (Psalm 16:10).

De Joden, in samen met anderen in oostelijke landen, geloofden dat ontbinding van het lichaam op de vierde dag begon na de dood. Jezus werd op de derde dag opgewekt. Dit geeft betekenis aan Martha's woorden over haar broer Lazarus: "

"Jezus zei: Neem de steen weg. Martha, de zuster van de gestorvene, zei tegen Hem: Heere, hij ruikt al, want hij ligt hier al voor de vierde dag." (Johannes 11:39).

D) Het was een unieke opstanding.

Acht voorvallen van menselijke lichamen die uit de dood werden opgewekt, zijn opgetekend in de Schriften:

(1) de zoon van de weduwe te Zarephath (1 Koningen. 17:17-24);

(2) de zoon van de Shunammite-vrouw (2 Koningen. 4:17-27);

- (3) de man die op de beenderen van Elisa werd gelegd (2 Koningen. 13:21);
- (4) De dochter van Jairus (Markus. 5:22-43);
- (5) de jongeman van Nain (Lukas. 7:11-17);
- (6) Lazarus (Johannes 11);
- (7) Tabitha (Handelingen 9:36-43);
- (8) en Eutychus (Handelingen 20:7-12).

We hebben alle reden om aan te nemen dat deze niet in een onsterfelijk lichaam zijn opgewekt, maar dat ze opnieuw zijn gestorven. 1 Timotheüs 6:16 vertelt ons dat Hij alleen "onsterfelijkheid heeft". Paulus zegt: "Wij weten toch dat Christus, nu Hij is opgewekt uit de doden, niet meer sterft. De dood heerst niet meer over Hem. Want wat Zijn sterven betreft, is Hij eens en voor altijd voor de zonde gestorven, en wat Zijn leven betreft, leeft Hij voor God." (Romeinen 6:9-10).

Jezus zei: "en de Levende, en Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels van het rijk van de dood en van de dood zelf." (Openbaring 1:18).

Hoewel het lichaam dat uit het graf van Jozef werd opgestaan hetzelfde lichaam was waarin Jezus had geleefd en bediend, het was iets anders. Het was een geestelijk lichaam, een lichaam dat niet gebonden was aan het fysieke Beperkingen. Hij kon een kamer betreden, hoewel de deuren gesloten waren: "Toen het nu avond was op die eerste dag van de week en de deuren van de plaats waar de discipelen bijeen waren, uit vrees voor de Joden gesloten waren, kwam Jezus en Hij stond in hun midden en zei tegen hen: Vrede zij u! En na acht dagen waren Zijn discipelen weer binnen en Thomas was bij hen. Jezus kwam terwijl de deuren gesloten waren, en Hij stond in hun midden en zei: Vrede zij u." (Johannes 20:19, 26).

Het opstandingslichaam van Jezus was ook uniek omdat het soms niet herkenbaar was, zoals tijdens de incident van de twee discipelen op weg naar Emmaüs (Lukas. 24:13-16; Markus 16:12-13), de gebeurtenis bij het graf toen Maria Hem verwarde met de tuinman (Johannes 20:14-15), en de discipelen in Galilea na een vruchteloze nacht van vissen (Johannes 21:4-6).

3. Enkele bewijzen van Christus' opstanding

A) Het lege graf. De engel getuigde dat het graf leeg was: "Daarom snelde zij terug en ging naar Simon Petrus en naar de andere discipel, die Jezus liefhad, en zei tegen hen: Ze hebben de Heere uit het graf weggenomen, en wij weten niet waar zij Hem neergelegd hebben" (Mattheus 28:6).

De vrouwen vonden het lege graf: "En toen ze naar binnen gegaan waren, vonden zij het lichaam van de Heere Jezus niet." (Lukas 24:3). Maria Magdalena getuigde hetzelfde: "Daarom snelde zij terug en ging naar Simon Petrus en naar de andere discipel, die Jezus liefhad, en zei tegen hen: Ze hebben de Heere uit het graf weggenomen, en wij weten niet waar zij Hem neergelegd hebben." (Johannes 20:2).

Dat Zijn lichaam uit het graf was gestolen, was de verhaal dat de soldaten vertelden nadat ze waren omgekocht.

"En zij kwamen bijeen met de oudsten, en zij kwamen gezamenlijk tot het besluit om de soldaten veel geld te geven, en zij zeiden: Zeg: Zijn discipelen zijn 's nachts gekomen en hebben Hem gestolen, terwijl wij sliepen. En als de stadhouder hiervan hoort, zullen wij hem overtuigen en maken dat u zonder zorgen bent. Toen zij het geld in ontvangst genomen hadden, deden zij zoals hun was voorgehouden. En dit woord is verbreid onder de Joden tot op de huidige dag." (Mattheus 28:12-15)

Merk op hoe goed het lichaam was beveiligd: een enorme steen werd voor de opening van het graf gerold; het was verzegeld met het officiële Romeinse zegel; het werd bewaakt door de Romeinse garde. De bewakers zouden hun leven in gevaar hebben gebracht als ze hadden toegestaan dat het lichaam werd gestolen. Bovendien, als ze sliepen (Mattheus 28:13) hoe zouden zij geweten hebben wat er gebeurd was?

B) De grafklaren.

Het was gebruikelijk dat de Joden lange stroken stof om een lichaam wikkelden van de nek tot de voeten, als voorbereiden van de begrafenis. "En toen hij vooroverboog, zag hij de doeken liggen, maar toch ging hij er niet in. Simon Petrus dan kwam en volgde hem, en ging het graf wel binnen en

zag de doeken liggen. En de zweetdoek, die op Zijn hoofd geweest was, zag hij niet bij de doeken liggen maar afzonderlijk, opgerold, op een andere plaats. (Johannes 20:5-7).

Van Lazarus lezen we: "En de gestorvene kwam naar buiten, gebonden aan handen en voeten met grafdoeken, en zijn gezicht was omwonden met een zweetdoek. Jezus zei tegen hen: Maak hem los en laat hem weggaan." (Johannes 11:44).

Deze stroken stof werden geïmpregneerd en zwaardoor het enorme gewicht aan kruiden dat werd gebruikt voor balsemen zodat ze een soort cocon vormden. (Johannes 19:39-40.) Jezus' lichaam gleed blijkbaar hieruit, de kleren ongestoord latend. Alleen het doek over het gezicht werd verwijderd – mogelijk om te laten zien dat Zijn lichaam niet binnenin was.

C) Het werd in de eerste eeuw niet aangevochten.

De apostelen predikten de opstanding van Christus onmiddellijk nadat deze had plaatsgevonden, en in de regio waar het plaatsvond. Zij legden de schuld van het doden van Jezus Christus bij hen, die de daad had gepleegd. Als Christus niet echt uit de dood was opgestaan, had dat gekund en zou dat ook weerlegd zijn; maar er is geen enkele aanwijzing in de geschiedenis, heilig of profaan, van iemand die dit feit van de prediking van de apostelen aanvochten.

D) Drie gevolgen die een oorzaak vereisen:

(1) De dag des Heren is gemaakt om te vieren dat de Heer op de eerste dag van de week is opgestaan (Handelingen 20:7, 1 Korinte 16:2).

(2) Het echte historische bewijs voor de opstanding is het feit dat men geloofde, predikte, propageerde en vrucht en gevolg voortgebracht in de nieuwe verschijnselen van de Christelijke Kerk, lang voordat een van onze evangeliën werd geschreven.

(3) Het Nieuwe Testament is het boek van de opstanding van Jezus Christus. Als Jezus Christus in het graf was gebleven, zou het verhaal van Zijn leven en dood met Hem begraven zijn...

4. Resultaten of voordelen van Zijn opstanding

A) Het biedt een stevige basis voor ons geloof.

Ten eerste versterkt het ons geloof in God:

"Door Hem gelooft u in God, Die Hem opgewekt heeft uit de doden en Hem heerlijkheid gegeven heeft, zodat uw geloof en hoop op God gericht zijn." (1 Petrus 1:21).

Alleen God kan de doden opwekken. Hij bewees dat Hij God is toen Hij Jezus deed opstaan. Ten tweede is Jezus' opstanding een vaste bevestiging dat Hij alles is wat Hij beweerde te zijn - de Zoon zelf van God:

"Wat de Geest van heiliging betreft, is met kracht bewezen dat Hij de Zoon van God is, door Zijn opstanding uit de doden, namelijk Jezus Christus, onze Heere." (Romeinen 1:4). De opstanding van Christus maakte Hem niet tot de Zoon van God, maar verklaarde hem liever zo te zijn. Als Christus in het graf was gebleven, zou er geen reden zijn geweest om te geloven dat Hij anders was dan al degenen die voor Hem gestorven waren. De Joden vroegen Jezus twee keer om hen een teken te laten zien waardoor ze zouden kunnen geloven. In elk geval gaf Hij hen een teken dat wees op Zijn dood en Zijn opstanding. De eerste was die van Jona die drie dagen en drie dagen en nachten in de buik van de vis was (Mattheus 12:38-40).

De tweede wees op de vernietiging en wederopbouw van de tempel van Zijn lichaam (Johannes 2:18-21).

B) Het biedt een verzekering van vergeving van zonden.

Wie in Hem gelooft, kan verzekerd zijn van vergeving van zonden: "Dat als u met uw mond de Heere Jezus belijdt en in uw hart gelooft dat God Hem uit de dood heeft opgewekt, dan zult gij zalig worden." (Rom. 10:9). De rechtvaardiging van de zondaar is bevestigd door de opstanding van Jezus Christus, "die verlost werd wegens onze overtredingen, en is opgevoed vanwege onze rechtvaardiging." (Romeinen 4:25). Alleen door Zijn opstanding kan de gelovige vertrouwen dat God tevreden was met het offer dat Christus voor hem had gebracht. Inderdaad, de nieuwe er wordt gezegd dat de geboorte tot stand is gekomen vanwege Zijn opstanding: "Gezegend zij de God en Vader van ons Heer Jezus Christus, die ons naar Zijn overvloedige

barmhartigheid weer tot een levende hoop heeft verwekt door de opstanding van Jezus Christus uit de dood" (1 Petrus 1:3).

C) We hebben een begripvolle, barmhartige en trouwe Hogepriester in de hemel.

"Daarom, in alle dingen Hij moest gemaakt worden als Zijn broeders, opdat Hij een barmhartige en trouwe Hogepriester in de dingen zou zijn met betrekking tot God, om verzoening te doen voor de zonden van het volk." (Hebreeën 2:17). "Wie is hij die Veroordeelt? Het is Christus die gestorven is, en bovendien ook verzezen is, die zelfs aan de rechterhand van God, die ook voor ons voorbede doet." (Romeinen 8:34).

"Daarom is Hij ook in staat om te redden tot de volmondig degenen die door Hem tot God komen, omdat Hij altijd leeft om voorbede te doen voor zij." (Hebreeën 7:25).

D) Het verzekert de gelovige van alle benodigde kracht voor leven en dienstbaarheid.

De apostel Paulus drukte de grootste verlangen van zijn leven toen hij zei: "opdat Ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding" (Fil. 3:10). Paulus bidt dat de heiligen in Efeze mogen weten "wat de overtreffende grootheid van Zijn macht jegens ons die geloven, volgens de werking van Zijn machtige kracht die Hij werkte in Christus toen Hij Hem uit de dood opwekte en Hem aan Zijn rechterhand in de hemelse laatsen" (Efeze 1:19-20). Dit was de kracht die de dood versloeg. Dit is voldoende voor elke dag en elke noodsituatie.

E) De gelovige heeft de zekerheid van opstanding en onsterfelijkheid.

"Want als we geloven dat Jezus gestorven is en stond weer op, zo zal God hen die in Jezus slapen met Zich meebrengen." (1 Thessaloniëzen 4:14).

"wetende dat Hij die de Heer Jezus heeft opgewekt, ons ook met Jezus zal doen opstaan en ons zal presenteren met jou." (2 Korinte 4:14).

"Omdat ik leef, zul jij ook leven." (Johannes 14:19). (Zie ook Johannes 5:28-29; 6:40; Romeinen 8:11; 1 Korinte 15:20-23.)

In Romeinen 5:14 lezen we: "Niettemin regeerde de dood van Adam tot Mozes." Maar nu, in de opstanding van Jezus, de dood was verslagen! Christus versloeg de dood, niet door hem te vermijden, maar door te volharden en het te overwinnen. Door de dood vernietigde Hij "hem die de macht van de dood had, dat wil zeggen, de duivel" (Hebreeën 2:14). De kracht van Zijn opstanding overwon de kracht van de dood. In een van de laatste beelden die we hebben van de Heiland, Hij heeft 'de sleutels van Hades en van de Dood'. (Openbaring 1:18) (zie ook 1 Korinte 15:54-57).

F) Het garandeert de zekerheid van een dag des oordeels.

Er zal een tijd van oordeel zijn voor zowel de goddeloos en goddeloos: "omdat Hij een dag heeft aangewezen waarop Hij de wereld zal oordelen in gerechtigheid door de Man die Hij heeft geordend. Hij heeft dit aan allen verzekerd door Hij uit de dood." (Handelingen 17:31).